

**ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ОБМЕЖУВАЛЬНИХ ПРАКТИК ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН
У ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ****IMPLEMENTATION OF RESTRICTIVE PRACTICES OF FOREIGN COUNTRIES
IN THE LEGISLATION OF UKRAINE**

**Чорна В.Г., к.ю.н., доцент,
доцент кафедри адміністративного права і процесу
Національна академія внутрішніх справ**

У даній науковій статті здійснено аналіз міжнародних практик застосування адміністративно-правових обмежень. Виокремлено види адміністративно-правових обмежень Франції, Італії, Швейцарії. Запропоновано імплементувати у норми національного законодавства окремі положення щодо видів та особливостей реалізації адміністративно-правових обмежень. Досліджено зміст нормативно-правових актів, якими урегульовано питання застосування обмежень.

Ключові слова: обмеження, правові обмеження, адміністративно-правові обмеження, суб'єкт, заборона.

В данной научной статье осуществлен анализ международных практик применения административно-правовых ограничений. Выделены виды административно-правовых ограничений Франции, Италии, Швейцарии. Предложено имплементировать в нормы национального законодательства отдельные положения по видам и особенностям реализации административно-правовых ограничений. Исследовано содержание нормативно-правовых актов, которыми урегулированы вопросы применения ограничений.

Ключевые слова: ограничения, правовые ограничения, административно-правовые ограничения, субъект, запрет.

In this scientific article an analysis of international practices of the application of administrative and legal constraints is carried out. The types of administrative and legal restrictions of France, Italy, and Switzerland are singled out. It is proposed to implement certain provisions in the norms of the national legislation regarding the types and features of the implementation of administrative and legal constraints. The content of normative legal acts, which regulated the issue of the use of restrictions, was researched.

Having examined the evidence of the implementation of administrative and legal constraints in the Republic of France, we consider that the following proposals are positive and appropriate to be implemented in Ukraine: 1) introduction of certain types of special means of fixing the violation of the rules of the road in an automatic mode – radar (camera); railway radar; discriminating (recognizable) radar; mobile-mobile radar; remote radar; 2) the installation on the vehicles of stickers, which will indicate the level of wicks from this vehicle in accordance with the European classification; 3) the introduction of a system for increasing the amount of fine in case of its untimely payment. We note that the administrative-restrictive measures introduced by Switzerland play an important role in supporting Ukraine in the period of armed aggression, occupation of the peninsula and in the context of the Operation of Combined Salt. However, these measures are more restrictive in nature, while sanctions of the European Union in most cases are prohibitive.

Key words: restrictions, legal restrictions, administrative restrictions, subject, prohibition.

Питання вивчення адміністративно-правових обмежень у законодавстві зарубіжних країн є досить складним, адже, даний вид обмежень застосовується у всіх без виключення сферах суспільного життя. Проте, враховуючи предмет та об'єм дисертаційного дослідження ми вибірково розкриємо особливості законодавчого вирішення питань застосування та видів адміністративно-правових обмежень. Слід зазначити, що загальні принципи застосування обмежень визначені у нормах міжнародного законодавства, яке будується на загальновизначених правових актах, які закріплюють основи захисту прав та свобод громадян від їх порушень: Загальної декларації прав людини, Міжнародному пакті про громадянські та політичні права, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод тощо. Положення даних актів є загальнообов'язковими для всіх країн, які їх ратифікували.

Метою статті є аналіз практик зарубіжних країн щодо застосування адміністративно-правових обмежень та внесення пропозицій стосовно їх імплементатії у законодавство України.

Питання правових обмежень людини і громадянина свого часу були предметом досліджень П. П. Андрушко, Ю. В. Градової, Я. А. Колінко, С. О. Кузниченка, М. І. Матузова, О. В. Малько, П. М. Рабіновича, О. А. Савченко, М. В. Савчина, М. Ф. Селівона, М. І. Хавронюка.

Французька декларація про права людини і громадянина 1789 року стала юридичною пам'яткою історії, у тому числі завдяки закріпленню відомого положення про заштат від обмеження прав.

У Франції особливу увагу приділено обмеженням, що пов'язані з дорожнім рухом, які на відміну від досвіду України отримали практичне втілення та були реалізовані. Зокрема, для зменшення кількості дорожньо-транспорт-

них пригод та зниження чисельності аварійних ситуацій на дорогах використовується декілька типів радарів: 1) фіксований радар – встановлюється у найбільш небезпечних районах (згідно зі статистикою) з метою зменшення швидкості руху, що як факт призводить до зменшення дорожньо-транспортних пригод. Похибка вимірювання складає 5 км/год (до 100 км/год) або 5% (понад 100 км/ч) і трактується завжди на користь водія; мобільний радар – встановлюється в автомобілі, розташованому на узбіччі дороги, для виявлення і фіксування перевищення швидкості; 3) дистанційний радар – контролює середню швидкість водія на ділянці дороги довжиною у кілька кілометрів між двома точками. Цей радар покликаний контролювати раптове уповільнення швидкості перед фіксованими радаром і заохочувати водіїв до відповідальної поведінки протягом усієї поїздки; 4) радар (камера), який контролює проїзд на «червоне світло» визначає і реєструє порушення правил проїзду на червоний сигнал світлофора; 5) залізничний радар – принцип дії цього радара аналогічний дії радара, який контролює проїзд на «червоне світло»; 6) дискримінантний (розпізнавальний) радар – дозволяє фіксувати швидкість у різних категорій транспортних засобів, включаючи вантажні автомобілі. Він також дозволяє точно визначити порушника у тому випадку, коли кілька транспортних засобів знаходяться поруч; 7) мобільний-мобільний радар – встановлюється в автомобілі, який рухається.

У постанові Кабінету Міністрів України від 10 листопада 2017 р. № 833 «Про функціонування системи фіксації адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі» визначено вимоги до функціонування системи фіксації адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки

дорожнього руху в автоматичному режимі. Та передбачено запровадження стаціонарних, пересувних та мобільних засобів фіксації [1]. Водночас, ст. 14-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення визначено підстави притягнення до адміністративної відповідальності у разі порушення обмежень швидкості руху, які зафіксовані в автоматичному режимі. Однак, на сьогодні дана норма ще не почала працювати, а процес по її запровадженню триває.

У той же час зазначимо, що у Франції штрафи за порушення ПДР підрозділяються на 5 класів. 1 клас: недотримання правил паркування; 2 клас: зміна напрямку без подання відповідних сигналів, відсутність страховки; 3 клас: перевищення швидкості менш ніж на 20 км/год (при обмеженні швидкості понад 50 км/год); 4 клас: використання телефону під час руху, водіння без ременів безпеки; 5 клас: перевищення швидкості більш ніж на 50 км/год.

Розмір штрафу залежить від встановленої дати платежу. Є 3 види оплати порушення: зменшена сума відноситься тільки до порушень 2, 3 і 4-го класів, за винятком тих випадків, які стосуються паркування. Застосовується у разі оплати протягом 15 днів з моменту видачі повідомлення про правопорушення. Фіксована сума відноситься до порушень 1, 2, 3 і 4-го класів. Застосовується у разі оплати протягом періоду від 16 до 45 днів з моменту видачі повідомлення про правопорушення. Збільшена сума відноситься до порушень 1, 2, 3 і 4-го класів. Застосовується у тому випадку, коли оплата не була проведена протягом 45 днів з моменту видачі повідомлення про правопорушення [2].

Відповідно до законодавства України штраф як вид адміністративного стягнення не має поділу та є грошовим стягненням, що накладається на громадян, посадових та юридичних осіб за адміністративні правопорушення у випадках і розмірі, встановлених Кодексом України про адміністративні правопорушення та іншими законами України. Штраф за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, може бути накладено на громадянина після використання ним штрафних балів, які нараховуються щороку з початку року (з дня отримання права керування транспортним засобом) і до кінця року у розмірі 150 балів.

Водночас у Франції особливу увагу приділяють екологічній ситуації, а з метою зменшення шкідливих викидів у повітря запровадили широку систему екологічних обмежень, зокрема обмеження в'їзду у центр Парижу з 08:00 до 20:00 у будні дні для автомобілів випуску до 1997 року, а також для мотоциклів, випущених раніше 2000 року. Це обмеження не поширюється на нічний час і вихідні дні, коли транспортні потоки менш інтенсивні.

Федеральний Закон Швейцарії «Про картелі та інші обмеження конкуренції» від 6 жовтня 1995 року (Bundesgesetz über Kartelle und andere Wettbewerbsbeschränkungen або Kartellgesetz) є правовою основою для боротьби з монополізацією ринків у Швейцарії. Федеральний закон «Про протидію відмиванню грошей у фінансовому секторі» від 10 жовтня 1997 року (нім. Bundesgesetz zur Bekämpfung der Geldwäscherei im Finanzsektor або Geldwäschereigesetz) встановлює численні зобов'язання банків та інших фінансових інституцій щодо протидії відмивання грошей у фінансовому секторі. Насамперед, будь-яка фінансова операція не може бути здійснена без проходження обов'язкової процедури ідентифікації клієнта і походження грошей. У разі обґрунтованої підозри у відмиванні грошей банки зобов'язані повідомити правоохоронні органи і заблокувати сумнівні гроші на рахунок клієнта. Подібні заходи можуть бути також застосовані і у боротьбі з фінансуванням тероризму.

Право іноземних громадян на придбання земельних ділянок у Швейцарії законодавчо обмежено. Федеральний Закон від 16 грудня 1983 року «Про обмеження прав іноземних осіб на придбання земельних ділянок» (нім.

Bundesgesetz über den Erwerb von Grundstücken durch Personen im Ausland), який визначає обмеження на придбання іноземцями нерухомості.

Разом з тим, постановою від 27 серпня 2014 р. № SR 946.231.176.72 «Про заходи щодо уникнення обходу міжнародних санкцій у зв'язку з ситуацією на Україні» (Verordnung über Massnahmen zur Vermeidung der Umgehung internationaler Sanktionen im Zusammenhang mit der Situation in der Ukraine) та відповідними поправками до нього Федеральна рада (уряд) Швейцарської Конфедерації прийняла ряд заходів обмежувального характеру в області торгівлі і фінансів, спрямованих на запобігання використанню території Швейцарії для обходу заходів санкцій, введених в ЄС у зв'язку з подіями на Україні.

У числі обмежувальних заходів, прийнятих Швейцарією, є:

- необхідність отримання дозволу на торгівлю товарами подвійного і спеціального військового призначення, у разі якщо ці товари призначені для використання у військових цілях;
- зобов'язання надати інформацію про певні послуги та технічної допомоги підприємствам;
- зобов'язання надати інформацію щодо торгівлі товарами для розвідки і видобутку нафти у відкритому морі, Арктиці або на шельфі;
- зобов'язання надати інформацію про надання послуг, пов'язаних з товарами і технологіями з видобутку нафти;
- заборона на ввезення товарів походженням з Криму і Севастополя, не підтверджених українським сертифікатом походження;
- заборона на експорт певних ключових товарів для видобутку нафти і газу, а також інвестиційні обмеження для Криму і Севастополя.

Трохи пізніше до Постанови № SR 946.231.176.72 «Про заходи щодо уникнення обходу міжнародних санкцій у зв'язку із ситуацією на Україні» був прийнятий ряд поправок, внесених з урахуванням зміни режиму санкції країн ЄС. Зокрема, Швейцарською Конфедерацією щодо Росії введені додаткові економічні обмеження з метою запобігання обходу санкцій, раніше введених ЄС. Введено комплекс додаткових обмежувальних заходів у торговельній та фінансовій сферах:

- 1) заборона на здійснення через територію Швейцарії іноземних інвестицій у Криму і Севастополі;
- 2) заборона на надання послуг у сфері інвестицій, туризму і деяких інших економічних сферах. Крім того, істотно розширено список товарів, заборонених до експорту у Крим і Севастополь.

Крім цього, Федеральна рада (уряд) Швейцарії ввела додаткові обмеження на імпорт військової продукції з Росії і України. Дані обмеження стосуються постачання з Росії та України вогнепальної зброї та її складових частин та приладдя, а також боеприпасів і їх компонентів, які регулюються Законами «Про військової продукції» (щодо експорту) і Законом «Про зброю» (щодо імпорту). Імпорт вибухових речовин і піротехнічних засобів і пороху також заборонений.

Окремої уваги потребують адміністративно-правові обмеження у містобудівній сфері Італії. Містобудівні норми італійського законодавства є дуже жорсткими та передбачають цілий ряд обмежень. Пунктом 765 «Legge Ponte» передбачено, що на території Італії можна будувати лише за наявності Ліцензії на будівництво. До 1967 року дана ліцензія видавалась безкоштовно, наразі її видача є платною. Разом з тим, всі об'єкти, зведені до 01 вересня 1967 року, навіть ті, в яких відсутній проект і Ліцензія, визнаються законними. Специфіка Італії полягає у тому, що земель, які мають будівельне призначення (terreni edificabili), не багато. Крім того, кожна ділянка, яка придатна для будівництва, має своє призначення і коефіцієнт. Ці дані містить план земельних ділянок (Piano Regolatore

del Comune), який відрізняється у кожному муніципалітеті. Тобто побудувати «дачу» в Італії на ділянці землі, яка не призначена для такого виду будівництва, неможливо.

В Італії узаконити незаконне будівництво можна лише за допомогою будівельної амністії (Sanatoria Edilizia), а провадження будівельної амністії регулюється на рівні національного закону, що дуже складно. З 1967 року, було прийнято 3 закони про будівельну амністію – у 1985 (Legge n. 47/85), 1994 (Legge n.724 / 94) і 2003 (Legge n.269) роках. Позитивне рішення при розгляді заяви про амністію має обов'язково супроводжуватися отриманням у муніципалітеті дозволу на будівельну амністію (Concessione Edilizia in Sanatoria) [3].

Особливе місце в Італії відведено питанню еміграції, що спричинило виникнення ряду обмежень. Закон Італії «Про громадянство» передбачає отримання італійського громадянства. Законодавство застосовується до: осіб, які народилися від італійців та які втратили громадянство і бажають його відновити; нащадкам італійських громадян, що претендують на громадянство; іноземцям, які претендують на італійське громадянство.

Громадянство Італії можна отримати лише у наступних випадках.

1) громадянство як результат наявності батьків / предків – італійців (право крові). Діти італійських батьків (мати або батько), які є громадянами Італії. Громадянство передається від батьків до дитини без обмеження кількості поколінь за умови, що жоден з предків ніколи не відмовлявся від свого громадянства. Передача громадянства через материнську лінію можлива тільки для осіб, які народилися після 1 січня 1948 року;

2) громадянство, дароване особам, які народилися на італійській землі (право ґрунту). Італійське громадянство надається особам, що народилися на італійській землі: – батьки яких невідомі, є особами без громадянства і не можуть передавати своє громадянство дитині відповідно до законодавства держави, громадянами якої вони є; – невідомого походження, якщо вони знаходяться на італійській землі і чие природне громадянство неможливо встановити;

3) громадянство через судові рішення про визнання батьківства / материнства;

4) громадянство через усиновлення / удочеріння. Право на громадянство поширюється на будь-якого неповнолітню дитину, яку усиновлено (удочерено) громадянином Італії за допомогою положень судових органів Італії, або у разі усиновлення за кордоном, яке робиться дійсним через наказ італійського суду у справах неповнолітніх для додавання в офіційну службу статистики Італії (Anagrafe). Усиновлені у повнолітньому віці можуть отримати громадянство після 5 років легального проживання в Італії;

5) за заявою. Вимоги включають у себе дотримання одного або кількох принципів: – службу в італійських збройних силах; – роботу на італійський уряд, навіть за межами Італії; – перебування в Італії протягом останніх 2-х років до досягнення встановленого законом віку 18 років;

6) громадянство на підставі вступу у шлюб з громадянином Італії. Іноземний чоловік італійського громадянина може претендувати на італійське громадянство при виконанні наступних вимог: а) в Італії: два роки легального проживання (дозвіл на перебування і заявка на участь в офісі офіційною статистикою Anagrafe) після весілля; за кордоном: через три роки після весілля; тимчасові рамки скорочуються наполовину, якщо є діти, народжені або усиновлені / удочерені подружжям; б) дійсне свідчення про шлюб і сталість шлюбу аж до видачі громадянства; в) відсутність судимості за злочини, що призводять до максимального покарання у вигляді 3 років позбавлення волі або засудження з боку іноземної судової влади більш одного року за злочини неполітичного характеру; г) відсутність судимості за будь-який із злочинів, перелічених у книзі 2, розділі I, пунктах I, II і III Кримінального кодек-

су (злочини проти державних службовців); д) відсутність перешкод, пов'язаних з безпекою Італійської Республіки;

7) натуралізація. Обов'язкове дотримання таких вимог: – 3 роки проживання на території Італії для нащадків колишніх італійських громадян до другого ступеня і для іноземців, які народилися на території Італії; – 4 роки для громадян країн Європейського Союзу; – 5 років для осіб без громадянства та біженців, а також для дорослих іноземців у віці старше 18 років, усиновлених / удочерених італійськими громадянами; – 7 років для дітей, усиновлених громадянами Італії до вступу у силу Закону №. 184/1983; – 10 років для громадян, які не входять до ЄС.

Слід зазначити, що відповідно до ст. 6 Закону України «Про громадянство» підстави набуття громадянства України є однотипними до підстав набуття громадянства Італії, крім п. 6, що передбачає, що громадянство України може бути отримано внаслідок встановлення над дитиною опіки чи піклування, влаштування дитини у дитячий заклад чи заклад охорони здоров'я, у дитячий будинок сімейного типу чи прийомну сім'ю або передачі на виховання у сім'ю патронатного вихователя [4, ст. 6].

В Італії, на відміну від України, дозволено інститут подвійного/множинного громадянства. Однак, є певні обмеження: – якщо отримано після 15 серпня 1992 року. Ті, хто отримали інше громадянство після цієї дати, але до 23 січня 2001 року, мають три місяці, щоб повідомити про це місцевий італійський РАЦС або італійське консульство у країні їхнього проживання, невиконання цієї вимоги тягне за собою накладення штрафу. Ті, хто отримують громадянство Італії після 23 січня 2001 року можуть надіслати автодекларацію отримання іноземного громадянства листом до італійського консульства у країні їхнього проживання. Починаючи з 23 березня 2001 року, будь-які повідомлення скасовані [5].

Наступною групою адміністративно-правових обмежень є транспортні обмеження. Починаючи з 2012 року, в Італії запроваджено обмеження руху вантажного автотранспорту вагою більш ніж 7,5 т.

Час дії обмежень: – вихідні дні у січні, лютому, березні, квітні, травні, жовтні, листопаді та грудні з 08.00 до 22.00; – вихідні дні у червні, липні, серпні і вересні з 07.00 до 24.00; – в офіційні святкові дні і у дні з високою інтенсивністю руху. Для автотранспортних засобів, що прибувають з-за кордону або з Сардинії і мають документацію, яка засвідчує місце відправлення і місце призначення вантажу, обмеження починаються на 4 години пізніше. Для автотранспортних засобів, що прямують за кордон і мають документацію, яка засвідчує місце відправлення і місце призначення вантажу, обмеження закінчуються на 2 години пізніше. Для автотранспортних засобів, що прямують до Сардинії і мають документацію, яка засвідчує місце відправлення і місце призначення вантажу, обмеження закінчуються на 2 години пізніше. Для автотранспортних засобів, що здійснюють інтермодальні перевезення в експортному напрямку через порти Bologna, Padua, Verona Quadrante Europe, Turin-Orbassano, Rivalta Scrivia, Novara і Parma-Fontevivo чи через термінали Busto Arsizio, Milan-Rogoredo та Milan-Smistamento і мають документацію, яка засвідчує місце відправлення і місце призначення вантажу, обмеження закінчуються на 4 години пізніше. Для автотранспортних засобів, що прямують у/з Сицилію і мають документацію, яка засвідчує місце відправлення і місце призначення вантажу, обмеження закінчуються на 2 години пізніше. Автотранспортні засоби, які прямують у/з Республіки Сан Марино або Ватикану, вважаються такими, що здійснюють рух по національній території Італії.

Разом з тим, за законодавством Італії особа може звільнитися від застосування даного обмеження шляхом подачі заявки на звільнення від обмеження.

Таким чином, дослідивши довід Республіки Франція щодо реалізації адміністративно-правових обмежень

вважаємо, що позитивним та таким, що доцільно імплементувати в Україну є наступні пропозиції: 1) запровадження окремих видів спеціальних засобів фіксації порушення правил дорожнього руху в автоматичному режимі – радар (камера); залізничний радар; дискримінантний (розпізнавальний) радар; мобільний-мобільний радар; дистанційний радар; 2) встановлення на транспортних засобах наклейок, які вказуватимуть на рівень викидів від даного транспортного засобу відповідно до європейської

класифікації; 3) запровадження системи зростання розміру штрафу у разі його невчасної оплати. Зазначимо, що адміністративно-обмежувальні заходи, уведені Швейцарією, відіграють велику роль у підтримці України у період збройної агресії, окупації півострова та в умовах проведення Операції об'єднаних сил. Утім, дані заходи мають у більшій мірі лише обмежувальний характер, тоді як санкції Європейського Союзу у більшості випадків мають оборонний характер.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про функціонування системи фіксації адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 10 листопада 2017 р. № 833. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/833-2017-p>

2. Штрафы за нарушения ПДД во Франции. URL: <https://autotraveler.ru/france/shtrafy-vo-francii.html#.W44fcjOSpP0>

3. Почему нельзя построить «дачу» в Италии. Ограничения итальянского градостроительного законодательства. URL: <http://an2dom.ru/postroiti-v-italii-dom-ogranicheniya-zakonodatelstva/>

4. Про громадянство: Закон України від 18 січня 2001 року № 2235-III. Відомості Верховної Ради України, 2001. №13. Ст.65.

5. О гражданстве Италии: Закон № 91/1992 от 12 октября 1993 года. URL: https://honoraryconsul.ru/index.php?an=law_cit_italy

УДК 342.9

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У ГАЛУЗІ ОСВІТИ

DIRECTIONS OF IMPROVEMENT OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE SPHERE OF EDUCATION

Щокін Р.Г., к.ю.н., доцент, докторант
Міжрегіональна Академія управління персоналом

Стаття присвячена проблематиці, яка стосується необхідності удосконалення публічного адміністрування у галузі освіти. У статті автор розкриває проблемні питання організаційного та правового регулювання галузі освіти. Пропонує власні шляхи щодо покращення адміністративно-правового та організаційного напрямів удосконалення публічного адміністрування у галузі освіти.

Ключові слова: освіта, публічне адміністрування у галузі освіти, публічна адміністрація, делегування повноважень, якість освіти.

Статья посвящена проблематике, которая касается необходимости совершенствования публичного администрирования в области образования. В статье автор раскрывает проблемные вопросы организационного и правового регулирования отрасли образования. Предлагает собственные пути по улучшению административно-правового и организационного направлений совершенствования публичного администрирования в области образования.

Ключевые слова: образование, публичное администрирование в области образования, публичная администрация, делегирование полномочий, качество образования.

The article is devoted to the problems concerning the need for improvement of public administration in the field of education. In the article the author reveals the problematic issues of organizational and legal regulation of education. Proposes own ways to improve the administrative-legal and organizational directions of improvement of public administration in the field of education.

Ukraine has taken a course on the development of the economy and integration into the European Commonwealth, so domestic education must meet world standards. On the other hand, global trends in the development of the information society and the processes of globalization encourage the development and implementation of not only a qualitatively new education system capable of responding effectively to the needs of society, but also a rethinking of the role and appointment of a public administration to administer education. In this regard, the improvement of the education industry is an objective need, which requires introduction of the newest forms and methods of educational activity, the introduction of modern management, the formation of an effective system of public administration education, building the relationship between the public administration and all subjects of educational relations on principles of democratization, decentralization and deregulation.

In addition, the existing system of public administration in the field of education in Ukraine does not fully comply with world standards and democratic requirements that involve broad involvement of public institutions in the formation and implementation of educational policy, redistribution of functions of educational administration between central and local executive authorities, and local self-governance, the development of self-governance of educational institutions, improvement of the transparency and quality of educational services and reduction of control and supervision administration procedures. Therefore, the improvement of public administration in the field of education is an actual scientific and practical problem, the solution of which requires the creation of the newest system of public administration in the field of education, clarification of the tasks and functions of public administration in the field of education, the introduction of a decentralized system of management and financing of the educational sector, the introduction of an effective monitoring system and quality control of education, introduction of institutional, academic and financial autonomy of educational institutions, raising the level of qualification the identification of pedagogical and scientific and pedagogical workers.

In our opinion, improvement of public administration in the field of education should take place in the following areas: 1) appropriate measures should be taken to ensure that the National Education Quality Assurance Agency and the State Education Quality Service are staffed with professional staff and started to perform their functions in accordance with the law; 2) it is necessary to adopt a number of normative legal acts that regulate the issues of institutional and public audit, the provision of accreditation of independent evaluation institutions, and 3) the activities of the Ministry of Education and Science of Ukraine and local self-government bodies should be directed towards the development of self-government in the field of education, provide organizational and normative creation of regional educational and scientific-innovative complexes, taking into account the needs of the region, orders of local authorities, industry, business and uspiilstva specialists in a particular field; 4) it is necessary to adopt a separate normative legal act which should regulate the procedure for concluding an administrative contract in the field of education, the essential conditions of which should be: the purpose of delegation of authority, their specific list and the term for which they are delegated;